

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. február 19.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

JÉZUS SZERETETE, SZABADÍTÁSA, SZOLGÁLATA

Énekek: 89,1; 630; 651

Alapige: Márk 1,29-31

És a zsinagógából azonnal kimenvén, a Simon és András házához menének Jakabbal és Jánossal együtt. A Simon napa pedig hideglelésben fekszik vala, és azonnal szólának néki felőle. És ő odamenvén, fölemelé azt, annak kezét fogván; és elhagyá azt a hideglelés azonnal, és szolgált nekik.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, az esti evangélizációs istentiszteleten is olyan kiváltság azt megvallanunk, hogy az Úr Jézus által elvégzetett minden. Imádkunk, hogy ő a győztes, aki legyőzte a kárhozatot, a bűnt, a sátánt, a halált is. Tudod, Urunk, hogy milyen nagy szükségünk van nekünk is lelki családként a vigasztalásra most, hiszen lelkipásztorunkat haza hívtad. De szeretteinek is, a családnak és nekünk mint lelki családnak pontosan az Úr Jézus győzelme hadd lehessen vigasztaló. Köszönjük, Urunk, hogy számunkra a hét első napja az Úr napja, az nem a vásárnap az ideje, hanem az Úr Jézus feltámadása emléknapja. Köszönjük, hogy ezért lehet boldog az életünk szomorúságunk ellenére is, hiszen itt vagy, együtt lehetünk a te jelenlétben.

Köszönjük, hogy ma is készítettél ígét. És köszönjük, Urunk, hogy ma is lehet Jézussal találkozni. Te tudod, Urunk, hogy ki van itt úgy közöttünk, hogy még nem az övé. Mentsd meg őt, Urunk, mi ezt kérjük.

És erősíts bennünket, hogy látva az Úr Jézus elvégzetett győzelmét, váltásművét, a jelenünket és a jövőnket is ez határozhassa meg. Hadd tudjunk így mi is másokat vigasztalni, másokat erősíteni, másokért imádkozni is, ha kell. Köszönjük, Urunk, hogy az Úr Jézusért kérhetjük is ezt tőled.

Ámen.

Igehirdetés

Ez a hét úgy kezdődött egy héttel ezelőtt, hogy hirdettük, hogy házasság hete indul. A gyülekezetünkben is tegnap házaspáros csendesnap lehetett ehhez kapcsolódóan. És olyan bátorító ehhez kapcsolódóan egy egyszerű tény. És a hétfői hír miatt, hogy Cseri Kálmán tiszteletes urat hazahívta az Úr Jézus, ami neki az öröm és a boldogság lehet, hiszen jobb az Úrnál, a családnak, a szeretteinek és nekünk, mint lelki családnak, a gyülekezetnek pedig mindenképpen gyász és szomorúság, de olyan bátorító lett és vigasztaló az az egyszerű tény ebben a történetben – három versben van leírva –, hogy milyen az Úr Jézus, amikor ott van egy család életében. Nemcsak a család, hanem akkor ott ez lelki család is volt, hiszen tanítványai voltak Péter és András is – hallottuk. A család, a lelki család életében jelen van az Úr, és akkor ott csodák is történhetnek.

A szomorú aktualitás a mai esti istentiszteleten – így a készüléskor még ez is eszembe jutott –, hogy én sajnálom, hogy nekem kell most itt állni. Emlékeznék a testvérek, hogy legtöbbször Isten mindig adott elég kegyelmet arra, hogy Cseri Kálmán tiszteletes úr hirdethette az ígét így az esti evangélizációs istentiszteleteken, mert egy igehirdetési istentiszteletet kapott az Úrtól, hogy szolgálhasson. És talán sokan imádkoztak a gyülekezetből velem együtt, hogy Uram, tartsd még, és hadd szolgáljon, de most már ő az Urat szolgálja ott a dicsőségben. S olyan jó, hogy mi pedig az Urat szolgálhatjuk itt az istentiszteleten. És olyan bátorító, hogy nekünk a feltámadás emléknapja mindig ezt is jelenti, hogy itt az Úr, él az Úr, és megadatik ez a tisztesség nekünk, hogy szolgálhatjuk őt az istentiszteleti közösségben is. Az ő igéje, a feltámadás evangéliuma ma este is tényleg vigasztaló, mert ott van az Úr a családban, a lelki családban. A feltámadott Úr.

Károli egy olyan kéziratot használt, amikor fordította 1590-ben munkatársaival a Szentírást magyar nyelvre, amelyikben háromszor is szerepelt ez a kifejezés, hogy azonnal. Csak apró megjegyzésként hadd jegyezzem meg, hogy az ősi görög főszövegben kettő „azonnal” szerepel, de a harmadiknál ott a végén a cselekvés azonnalisága egyértelműen ott van a történetben, ezért is olvastam mindenképp most is a Károli Bibliából.

Háromszor is hallhattuk, hogy azonnal. Így olvastam: „és a zsinagógából azonnal kimenvén...”, „és azonnal szólának néki öfelőle...”, „és elhagyta azt a hidegletés azonnal, és szolgált nekik...” Ehhez a három „azonnal” kifejezéshez kapcsolódik az Úr Jézusnak is meg az övéinek is három jellemzője, hadd fogalmazzam így most. S ez lesz a három gondolat is az üzenetben, hogy ennek a csodagyógyításnak a háttérében hogyan is mutatkozik meg az Úr Jézus szeretete, kegyelme, az Úr Jézus szabadítása, és annak részeként a benne bízók kérése, imádsága, és az Úr Jézus szolgálata. Ő maga is szolgál természetesen és az övéi is. És ha figyeltek a testvérek, ez három sz betűs szó, és könnyű lesz megjegyezni: szeretet, szabadítás, szolgálat. Jézus szeretete, szabadítása, szolgálata és az övéié is Jézusért és Jézussal.

Először tehát nézzük, hogy Jézusnak a csodagyógyítása ott Péter anyósa meggyógyításában, ebben a történetben ott a családi életben milyen háttérrel

bírt. Itt nagyon bátorító az indulás, mert a kapernaumi zsinagógában tanított, ott egy ördögöst szabadított, aztán pedig ezt olvassuk a 29. versben: „És a zsinagógából azonnal kimenvén, a Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal együtt.”

Ha Péternek volt anyósa, ebből következik, hogy felesége is. Házasság he-
tében hadd mondjam újra a bevezető gondolatok szerint is, ez olyan bátorító.
És emlékszünk, hogy amikor Pál a korinthusi gyülekezetnek, ahol sajnos épp a
házasságokban, családi életekben is elég sok gond volt a gyülekezetben, olyan
bátorítóan írja, hogy Kéfás, azaz Péter is olyan valaki volt, aki annyira szerette
a feleségét – most a magyarázat miatt mondom így –, hogy a misszióba is ma-
gával vitte. Így írja Pál az 1Korinthus 9,5 szerint: „Nincsen-é arra jogunk, hogy
keresztyén feleségünket magunkkal hordozzuk, mint a többi apostolok is és az
Úrnak atyjafiai és Kéfás?” Amikor Jézust követték a földi életében, akkor több-
ször nem lehetett Péter otthon, de sejthető, hogy milyen szeretet volt a házas-
ságukban, a mostani történet szerint pedig a családban.

Az akkori családmódel szerint az idősebb és a fiatalabb nemzedék együtt
lakott, és lehet, hogy Péter és anyósa között nem mindig volt konfliktusmen-
tes az élet, de egy biztos, hogy szeretetben laktak együtt. S látszik, hogy meny-
nyire szerethették ezt az idősebb asszonyt, hiszen azonnal szólnak Jézusnak,
amikor megérkezik. Ott van, és még mielőtt bármit tehetne Jézus, szólnak ne-
ki, mert nagyon súlyos beteg. Lehet, hogy elhordozó szeretet kellett ahhoz, hogy
együtt legyenek szeretetben, de egy biztos, hogy nem volt az a fajta gondolkodás
abban az időben Péteréknél sem, ami sajnos manapság a mi időnkben jellem-
ző, hogy még keresztyén gyülekezetekben is azt szoktuk tanácsolni lelkigondo-
zói beszélgetésben, hogy talán könnyebb úgy lenni, hogy ha nem együtt laktok az
anyóssal vagy az apóssal, mert annyi probléma van – halljuk másoktól –, hogy
jobb inkább a távolságtartás, akkor könnyebb egymást talán szeretni. A bibliai
családmódel szerint azonban ez a történet mindenképpen azt mutatja, hogy
Jézus ott van a családban és a család nagy csodákat él meg, nagy csodát él át.

És nagyon fontos, hogy lehetne beszélni tovább, hogy milyen szeretet van
a családban az egész bibliai kijelentés fényében, de az indulás jelzi, hogy itt Jé-
zus szeretetén van a hangsúly mégis csak: „és a zsinagógából azonnal kimen-
vén...” Márk evangéliuma a többi háromhoz hasonlóan természetesen ezt az
örömhírt akarja bemutatni, hogy milyen Jézus szeretete. Ennek az evangélium-
nak a központi kulcsmondata lehet mindenképpen a 10. rész 45. versében leírt
kijelentés, Jézus magáról mondja: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy
néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul soka-
kért.” Mert a tanítványok nagyozták, szerettek volna nagyok lenni, és Jézus itt
helyreteszi őket, és akkor mondja el, hogy őt is mi jellemzi, milyen szeretet, ho-
gyan lesz szabadító, és hogyan szolgál.

A kifejezés pedig: „azonnal kimenvén”. Márk evangéliumának ez is, ez az
azonnal szó is a jellemzője. Akik a bibliaiskolában tanulunk így hétfőnként,
ezt hallhattuk, hogy többször szerepel. Olvashattuk itt az 1. részben is a 10., 12.,
20. versekben már, hogy Jézus azonnal tesz dolgokat, vagy Jézussal azonnal

történnek a dolgok. Hadd mondjam így egyszerűen: mert Jézus szeretete abban látszik ott a háttérben, hogy ő azonnal engedelmes. Kinek is? Annak a drága, szerető mennyei Atyának, akinek a hangja meg is szólalt a megkereszteltetésekor: „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” Ez a 11. vers, a 10.-ben pedig az azonnal szerepel: „És azonnal feljövén a vízből, látá az eget megnyilatkozni, és a Lelket mint egy galambot óreá leszállani; És szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” Azért szerelmes vagy szeretett fiú, és azért gyönyörködik benne a mennyei Atya, mert Jézus engedelmes. Tehát kiemeli itt a megkereszteltetésnél is, hogy azonnal.

A megkísértésénél is szerepel ez, 12. vers, a 11.-et rögtön követi: „És a Lélek azonnal elragadá őt a pusztába.” Nem a Sátán ragadá el, hogy hadd kísértsem már meg, hanem a Lélek. Az a Lélek, akiről olvastuk, hogy leszállt órá, mintha galamb lett volna. Ott a Szentháromság isteni személy titka, nagysága, a Fiú azonnal engedelmes, gyönyörködik benne az Atya, viszi a Lélek azonnal a pusztába, hogy a megkísértésével is jelezze, hogy ő engedelmes.

Emlékszünk, hogy mindhalálig engedelmes, a keresztfának a haláláig. Ezért is gyönyörködött mindvégig benne a mennyei Atya. A szeretett fiú a mennyei Atyának engedelmesen, szeretettel, szeretve őt, azonnal, az életének a nagyon nagy eseményeinél, amik üdvtörténeti események számunkra is – úgy látszik az olvasás során –, de ugyanúgy üdvtörténeti esemény, noha egy kicsit apróbbnak tűnő hétköznapi események, ezekben a történetekben is ez látszik.

Emlékszünk, testvérek, ha Jézus csak egyetlen apró kis mozzanatban nem lett volna engedelmes az Atyának, akkor nincs megváltás. Arra emlékszünk, hogy a kereszten – János evangéliuma szerint –, a kereszten a legutolsó, amit Jézusnak nem volt szabad elfelejteni, hogy megválthasson bennünket, és ki mondhatta azt, hogy elvégeztetett, mi is volt? „Tudva pedig, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, monda: Szomjazom.” Egyetlen szó. Meg volt írva. És ennek az apró kis hétköznapi eseménynek, hogy szomjazik, és neki inni kell, és ivott is, tettek a szájához valamilyen nedvességet a szivacsos katonák, be kellett teljesednie. Ez egy apró kis hétköznapi mozzanat, de Jézusnak abban is engedelmesnek kellett lennie.

Itt pedig valamiért Márk evangélistával az Úr Lelke kiemeli, hogy lássuk, kijön a zsinagógából azonnal, aztán folytatódik a történet. Jézus nem sietős, nem kapkodós, de nem is ráérős és késős, hanem ő mindig az adott helyzetben, az Atya adott akarata szerint, és ha sürgető volt, akkor, azonnal cselekedett. Lázár feltámasztásának történeténél olvassuk, hogy tudatosan késett, és az ő szempontjából nem késett el. Csak a Lázár testvérei, Mária és Márta érezték úgy, hogy: – Ha itt lettél volna, Uram, akkor... Tehát látszólag elkésett. És ugye ott halál volt, ott már gyászoltak. És Jézus még sírt is abban a történetben. De ő nem késett el. Mert ő engedelmes a keresztfá haláláig (Filippi 2).

Mennyei Atyjának – és olyan jó a folytatást a magyarázatban így mondani – és az övéiért. Azonnal kimenvén a zsinagógából ment Péter családjához a tanítványjaival együtt. Itt hadd jegyezzem meg, hogy ha elolvassuk a mátéi és a lukácsi leírásokat erről a történetről, majd figyeljük meg, hogy milyen apró hang-

súlybeli eltérések vannak a történet leírásánál. Én most itt kettőt emelek ki Mátétól, hogy Máté ehhez a történethez kapcsolódóan mondja el, hogy beteljesedett az Ézsaiás könyve 53. rész, az Úr szenvedő szolgája nagy messiási ígérete, hogy a betegségeinket ő hordozta, ő viselte el. Ennél a történetnél messiási ígéret teljesedik be, mert ott volt a Péter anyósa csodagyógyítása, azután vittek hozzá betegeket oda, hogy beteljesedjék, ami meg van róla írva. A másik mozzanat pedig ott Máténál a 8. részben, hogy Máténál a történet menetét úgy írja le a szentíró, Máté, hogy nem is kell Jézusnak szólni, hanem ő megy a házba, és ő maga látja meg – most ott nincs ott az azonnal a szó, de a magyarázat miatt hadd mondjam így –, ő azonnal meglátja, hogy ott a beteg, mert Máté ennyire Jézusra fókuszál a történetleírásnál.

Mindjárt látjuk a második gondolatnál, hogy Márknál ez hogy van ott. De szeretném jelezni hogy messiási ígéret az Ószövetség miatt, és egy apró mozzanat, hogy Jézus megy és ő látja meg, és ezért kezdi el tenni azt, amit. Mert minden, amit Jézus tesz, ami betölti az ő egész lényét, a márki ígéhez kapcsolódóan, nem az, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az életét. De akkor adhatja, hogyha mindhalálig engedelmes földi élete során, sőt a kereszthalálon függve is mindvégig. Ha az Úr Jézus szeretete így van a háttérben, de most már hadd tegyem oda, hogy az Úr Jézus szeretete, ami a szabadításban és a szolgálatban realizálódik, ugyanezzel a három szóval kifejezve, akkor te vagy mi látjuk-e őt valóban ilyen Úrnak. Itt még nem beszéltünk arról, hogy hogyan gyógyított, az mindjárt jön. Most annyi, hogy az evangéliumi leírások szerint látom-e Jézust annak, aki? Betegség, baj, gyász idején is természetesen. Mindig az Úr Jézus szabadítása, szolgálata, mert az ő kegyelmes szeretete, irgalma.

Emlékezzünk talán még Jóbra. Jób tragédiájára. Mielőtt csak tragédia érte, előtte azt olvastuk róla, hogy az Úr gyönyörködött Jóbban is és dicsekedett is Jóbbal, hogy látod-e – még a sátánnak is mondta –, hogy milyen feddhetetlen. No persze a sátán tett róla, hogy akkor Jóbot megpróbálja az Úr. És Jóbnak nem volt semmi más lehetősége a tragédia közepette, csak egy, hogy Isten szemszögéből látta magát is, a családi életét, mindent, ami ott akkor és ott őt jellemezte. Megalázta magát az Úr előtt, gyászolt mérhetetlen fájdalommal, de közben leesett a földre és leborult az Úr előtt. Imádta az Urat. Mert Jóbnak nem az volt a kérdés, hogy mi történt velem, hanem hogy az Úr most is az, akit én eddig is szerettem, tiszteltem, imádtam, én most is ezt teszem. Jób életében ennyire Isten volt a középpontban.

Aztán ott volt Jób házastársa. Hadd mondjam így: a szeretett feleség. Biztos vagyok benne, hogy ők nagyon szerették egymást, de akkor ott a feleség, mikor Jób már beteg is lett, akkor már azt mondta, hogy: – Átkozd meg az Istent és halj meg, Jób! Jób meg akkor mondja ki megint Istenre figyelve: – Hát ha a jót elvettük az Úrtól, a rosszat nem vennénk el? Azaz Jób annak látta az Urat, aki. Az alapján, akinek megismerhette ő is a kijelentésből. És nekünk még teljesebb, hiszen Jób az Ószövetségben élt, mi pedig már az Úr Jézus váltságműve után élhetünk vele. Kinek látod, kinek tartod Jézust, amikor lehet, hogy az életedben vagy a családod életében vagy a házasságodban bajok van-

nak, betegség, akár gyász? Jézus szeretete, szabadítása, szolgálata a mennyei Atya iránt és övéiért is, értünk is.

Ezért fontos a második gondolat. Ezek után már sokkal egyszerűbb lesz. Hogyan is gyógyult meg Márk leírása szerint Péter anyósa? „A Simon anyósa pedig hideglelésben feküdt és azonnal szóltak neki őfelőle.” Még meg se gyógyult, azt nem olvastam most föl, mert a csodagyógyítás végbemenetele az az ezutáni versben, a 30.-ban jön. De az anyós gyógyulása, az anyós gyógyulása csodája azért ment végbe, mert szóltak Jézusnak őfelőle. És itt az azonnal szó. Jelzem újra: Máténál az Úr Jézus látta meg a beteget, ő azt úgy és azt a mozzanatot jelenítette meg, de Márknál ezt akarja kiemelni nekünk az Úr Lelke, hogy lássuk meg, hogy a szabadítás végkifejletének az elindulása ez a nagy kiváltság, hogy az Úr Jézus szabadítása részévé válik az övéi kérése.

Lukácsnál olvassuk, hogy könyörögtek neki őérte. És a könyörgés, az az imádság kifejezése. Tehát imádkoztak őérte – lehetne így is fordítani. Azonnal szóltak neki felőle, azonnal könyörögtek, imádkoztak Jézushoz őérte. Hát éppen mára az ó- és az újszövetségi igeszakaszok is a kalauz szerint beszélnek arról, hogy Jézus szabadító csodájának a részévé válik az övéinek az engedelmessége. Igehirdetésben is délelőtt hallhattuk, a beteget a négy barát viszi Jézus elé, ott szavak nélkül ők cselekesznek, de Jézus látta a hitüket, és a betegnek először azt mondta, hogy megbocsáttattak a bűnei, majd meg is gyógyítja.

Az Ószövetségben pedig a Sámuel 1. könyve 1. részét kezdtük el, ott pedig Anna imádkozik. Azért is születhetett meg a kicsi Sámuel, akin keresztül Isten királyt adott a népének, mert az édesanyja meddő állapotában először csak szomorú volt, aztán ez az 1. rész nagy igehirdetése, hogy, imádkozik, Éli főpap félre is érti, de a lényeg, hogy ez az asszony imádkozott, és mivel hitte, hogy amit az Úrnak elmondott, azt ő meghallotta, hitt az Úrnak, hogy az ő kérését meghallgatta, arca nem volt többé szomorú. Majd hazament, és megfogant a kicsi gyermek. És ő lett Sámuel.

Itt pedig a család. Ott van Jézus, az első dolguk, hogy azonnal szólnak neki. Itt már lehetne kiemelni, hogy a család szeretete látszik ebben, hogy azonnal szólnak neki. Benne van tehát az övéi szeretete, az övéi szabadításban való részesülése és az övéi szolgálata. De hadd jegyezzem így meg a folytatás miatt, hogy itt nincs semmi kétely vagy kétségbeesés a nagy és súlyos betegség miatt, hanem azonnal az Úrra bízzák betegüket, szólnak neki felőle.

Sose felejtsem el, hogy életemben egyszer biztos, hogy megtörtént, kicsi gyerekként emlékszem vissza, hogy nagyon beteg voltam, és nem elvittek a doktor bácsihoz, Szentirmai doktor úrhoz, hanem őt hívták. És tényleg – arra emlékszem – nagyon rosszul éreztem magam, de mikor megláttam a doktor úr arcát, illetve személyét a szobába belépve, én már egyből meggyógyultam. Nem azért, mert féltem tőle, pontosan az ellenkezője, hogy én annyira tiszteltem őt, hogy hát itt a doktor úr, akkor nem leszek beteg, mert jött és segíteni fog. Nekem ez egy életre tanulság lett, hogy valaki, akit szeretünk, tisztelünk, bajban elég csak a jelenléte. Persze utána fölírta a gyógyszert és a többit. Most is, ha betegek vagyunk, akár mobilon, nem tudom, talán még neten is lehet azonnal szólni és jön.

De az olyan szép a történetben, hogy Jézusnak nem szólni kellett, hanem ő ment, és ezért lehetett neki szólni, ezért lehetett hozzá imádkozni, mert ő volt, akitől elindult ez az egész eseménysorozat. Jézus olyan szabadító az ő szeretete miatt, aki jön szólás nélkül is. De éppen azért, mert ott van, jelen van az életünkben, lehet neki azonnal szólni.

Most hadd mondjam újra, testvérek, hogy nemcsak Pasaréten, hanem szerintem az egész világon imádkoztak azért sokan, hogy az Úr tartsa lelkipásztorunkat, hogy még hallgathassuk az igéjét. Benne van, nem tudom, hogy érzik-e a testvérek, hogy benne van, hogy nekünk legyen jó. És ez nem is baj valamilyen szinten, de valamiért az Úr most már nem így hallgatta meg az imádságot. Nem könnyű azért, hogy imádkozik az Úr népe, imádkozik a hívő ember, a család, a lelki család, és nem mindig úgy történnek a dolgok a folytatásban, ahogy esetleg az imádságban mi gondoljuk.

Itt az Úr nagy csodát tett. Látjuk a folytatásban, hogy ez igaz most is ránk is. De eszembe jutott az, hogy amikor az anyós vagy valamelyik családtagunk nemcsak testileg beteg, hanem lelkileg is nagy bajok vannak, és lehet, hogy emiatt olyan nagyon nehéz szeretni, nagyon kell az elhordozó, elviselő szeretet. És akkor ilyenkor az azonnal szólnak neki felőle, Jézusnak, ebben az esetben lehet, hogy napokon, heteken, hónapokon vagy éveken át tartó azonnal szólok az Úrnak. Nem türelmetlenül, nem kétségbeesetten, hanem hittel.

Péter 1. levele 3. részében emlékszünk, ezt mondja az ige, Péter apostol, akinek tehát volt felesége, hogy a feleségek csendes istenfélő életén keresztül ige nélkül is megnyerheti az Úr a nem hívő férjeket. Most képzeljük el, otthoni gyülekezetemben is több ilyen feleség volt. És én magam voltam néha türelmetlen, hogy az Úr miért nem hallgatja meg a kedd este mondott imaközösségi imádságokat már, hát meddig tartana neki megszabadítani az alkoholista férjet?! De megvolt annak az ideje, amikor az Úr szabadított. Addig pedig a feleség is, meg a lelki testvérek vele együtt azonnal szólni kellett az Úrnak, mert ez volt a mi feladatunk. Nincs tehát türelmetlenség, keserűség, belefáradás, hanem azonnal szólni felőle az Úrnak.

Márk evangélista az, aki a 14. rész leírásában azt a mozzanatot is kiemeli, hogy mielőtt az Úr Jézus elmondta a mennyei Atyának a Gecsemáné kertben, hogy: – Atyám, ha lehet, múljék el tőlem ez a pohár, mindazonáltal legyen meg a te akaratod – előtte mást is mondott. az Úr Jézus is, mint engedelmes fiú, aki azonnal engedelmes volt a mennyei Atyának is mindig, komolyan vette az élete legváltóságosabb pillanatában is, amikor még a tanítványaitól is kérte az imatámogatást, hogy azért az Atya az, aki, és neki bármit el lehet mondani. A 14. részben így olvassuk, 35. verstől: „És egy kevésbé előre menvén, a földre esék, és imádkozék, hogy, ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra; és monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.”

Abba, Atyám, minden lehetséges neked, bármit megtehetsz, és akkor lehetne a folytatás, de legyen meg a te akaratod. Jézus a saját életének is a nagyon váltóságos pillanatában, de a váltóságos, most olyan értelemben, hogy ő ott

is határozottan engedelmes fiú volt, csak érzékelteti a történetleírás, hogy nem volt mindegy, hogy Jézus ott mit és hogyan imádkozik. És ebben a nagyon nehéz pillanatban is Jézus azonnal engedelmes az Atyának, és azonnal imádkozik. Neki ez természetes, hogy nincs más lehetőség.

Emlékszünk, hogy még a kereszten is imádkozott. Mikor végzi a megváltó mű végkifejletét, ott is imádkozik többször is. Csak az volt a különbség, hogy neki nem volt szabadítás akkor és ott. Azért, hogy így lehessen nekünk szabadító. Mert igazából nem a betegséggel van a mi fő bajunk, hanem azzal, ami miatt a betegség is ebbe a világba bejött: az Isten nélküli élet kárhozata. A délelőtti istentiszteleten is hangzott az evangéliumnak ez a figyelmeztetése, most is hangozzék, hogy lássuk meg az Úr Jézus Gecsemáné kerti imádságában is, meg a kereszthalálában, hogy mibe került Istennek az, meg Jézusnak, a Szentháromság Istennek, hogy nekünk ne kelljen soha elveszni, hogyha az Úr Jézus szabadítása, szeretete, szolgálata az ő személyes jelenlétét, kegyelmét jelenti számunkra. Akinek nem kell Jézus, az el fog veszni örökre. Akié az Úr, az tapasztalhatja, hogy nemcsak a földi, hanem az örök életre nézve is szeret, szabadít, szolgál. És mi is így élhetünk. Kinek látod Jézust? – ez volt az első gondolat kérdése. Hiszed-e, hogy azonnal lehet tőle kérni, azonnal lehet másokat is őhozzá vinni imádságban.

Csütörtökön, mikor ez az ige napi ige volt, a Szent Erzsébet Idősek Otthonában voltunk istentiszteleten délelőtt, és ott ragadott meg ennek az igének a gondolata. Példaként említettem, hogy ott az otthonban valaki mondjuk este hívja az ápolót vagy a nővért, mert nem érzi jól magát, és esetleg a nővér nem azonnal jön. Ilyenkor az idős embert is kísérti egyből – a hívót is –, hogy hát miért nem jön már? Meddig kell...? Vagy: mindig ilyen... Tehát elkezd nagyon haragudni, és amikor jön, akkor már még jobban haragszik, mert nem jött azonnal. És elmondtam az idős testvéreknek is, hogy de micsoda kiváltság, hogy lehet, hogy nem jön, és ez nagyon fáj, de nem harag és keserűség, hanem akkor azonnal szólok Jézusnak, és nemcsak megnyomom a gombot vagy jelzek – az természetes, ez az emberi oldal –, de ott van az Úr. És elmondani Jézusnak azonnal, hogy Uram, mi van most velem, mi van most bennem, segíts!

Az imádságunk is ha része lehet az Úr szabadításának, márpedig része lehet a történet szerint, akkor az Úr szeretete, szabadítása, szolgálata számunkra személyessé lesz, és mi is részeseivé leszünk ennek.

Olyan kedves volt nekem az egyházunk lelki vezetője, Szabó István püspök úrnak a visszaemlékezésében Cseri Kálmán tiszteletes úrra, hogy ő nem akarta vállalni a magasabb egyházi tisztségeket, mert neki más volt az Úrtól kapott feladata. És most jön, ami fontos az idézetben, hogy viszont imádkozott a kollegákért. Cseri Kálmán tiszteletes úr is nemcsak ígét hirdetett, hanem imádkozott. És a gyülekezet is imádkozott. Nemcsak érte, hanem sokakért.

Az 'azonnali szólás neki'-ből következett, hogy Jézus ezt az asszonyt, ezt a nagyon beteg, súlyos beteg asszonyt meggyógyította. Itt testi gyógyulás volt. De gondoljunk Pálra, ahol nem a teste gyógyult Pálnak, hanem elég kegyelmet kapott, hogy a testi betegség vagy a testi nyavalya ellenére, mert a tövisről nem

tudjuk pontosan, hogy mi is volt, egy biztos, hogy Pál apostol valamit a földi életében, tehát a földi testében élve érzett, amiért háromszor ő azonnal hűséggel imádkozott, és a végén nem a nagy csodagyógyulás jött, hanem maradt az erőtelenség, mert az Isten ereje ezen keresztül valósult meg. Tehát az Úr szabadítása, az ő szeretete, szolgálata miatt nem mindig a testi gyógyulás, hogyha beteget viszünk elé. Lehet a testi betegség megmaradása, de ott van az Úr jelenléte, az elég kegyelem. És ahogy jeleztem, Máténál ott a 8. részben éppen ezért is mondja, hogy a messiási ígélet ezért teljesedik be, hogy ő a betegségeinket hordozta, fájdalmainkat viselte. Tehát az Úr Jézus nemcsak a bűntől, a kárhozattól váltott meg minket, hanem ez igaz a földi életünk testi, fizikai részére is. Vagy gyógyulás van, ha meg nem gyógyulás, a földi életünkben – ahogy Pálnál – az elég kegyelem.

És mindez azért is, és itt a harmadik gondolat, hogy Jézus szolgálata ragyogjon föl. Ez az asszony meggyógyult, ezt olvassuk, azonnali volt a gyógyulása, ezt emeli ki, de látszik a leírásban, hogy az azonnali gyógyulásnak a célja az volt, hogy aztán szolgál. Az asszony fekszik betegen, Jézus megfogja a kezét, fölemeli, elhagyta azt a hideglelés azonnal, és szolgált nekik. Lukácsnál olvassuk úgy a történetleírást, hogy „azonnal felkelvén szolgált”. Itt pedig az „és szolgált nekik” kifejezés a kötőszó miatt jelzi, hogy teljesen fitt lett, friss lett, nem volt utóhatása az ő nagyon mély rosszullétjének, azonnali teljes gyógyulás és így ott lehetett, hogy szolgál nekik.

A szolgálni kifejezés az, amit a mi egyházi nyelvünkön így szoktunk mondani, hogy diakónia. Diakonissza, diakónus, diakónia. Asztal körüli szolgálat. De jelzem, hogy a cselekedetek könyve 7. részében, ahol diakónusokat választ a jeruzsálemi gyülekezet, ott az asztal körüli szolgálat is és az igehirdetés szolgálata is a diakóniai kifejezéssel van. Tehát ez a szó, ami itt szerepel az ősi nyelven asztal körüli szolgálat, de benne lehet máshol az igehirdetés gondolata is.

Ez az anyós a családban mivel egyből jól lett, természetesnek érzi, hogy végzi azt, amit akkor és ott Jézus, mint vendég is, de nem is vendég, hanem Úrként ott eltölt, és ő szolgál Jézusnak is, és szolgál a családnak. A nekik kifejezés most beszédes. Jézus szeretete, szabadítása, hogy őt szolgálni, meg az övéit. Ugyanez a szó van az 1. rész 13. versében, amikor a mennyei Atya küldi az angyalokat, hogy Jézusnak legyen mit ennie a kísértésekor ott a végén, mert ő győzött, és jöttek az angyalok, szolgáltak neki. Meg hallottuk, hogy Jézus is azért jött, hogy szolgáljon, ott is ez a szó van. Angyalok is ilyen szolgálatot végeznek, Jézus maga is ilyen szolgálatot végez, és egy asszony, aki meggyógyult, ilyen szolgálatot. Tehát nagyon magasztos. Nem biztos, hogy látják. A mi időnkben valószínű nem látják, mert a konyha máshol van a mi időnkben, mint abban az időben. Abban az időben valószínű, a konyha és a nappali meg a hálószoba egy nagy szoba volt. Nem látszik, hogy mit csinálunk, de az eredményén mégis csak tapasztalható. Jézus is és a család is.

Pál apostol, mivel nem kapott gyógyulást, teljes gyógyulást, az elég kegyelem erejét arra kapta, hogy ő is tovább szolgáljon. Ő elsősorban igehirdetői szolgálattal. És a Filippi levélben ezért írja ott az 1. részben, ahol börtönben van,

római börtönben, hogy: „nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség”. És ő kíván elköltözni és Krisztussal lenni, mert az neki jobb, de azt mondja, de miattatok maradnom talán szükségesebb – most a talán szót én tettem oda, a magyarázat miatt idézem így. És Pál azt mondja, hogy akkor inkább maradok, mert még szolgálnom kell köztetek. Mert amíg itt van feladat, addig az Úr itt tartja az övéit, Pált is. Amikor pedig már a szolgálat ideje letelt, akkor elvisz magához.

Persze, amikor magához visz, ott is olyan jó, nem munkanélküliek a hívők, hanem a Jelenések könyve 22. részében az istentiszteleti szolgálatra vonatkozó kifejezéssel mondja, hogy a szolgálói szolgálnak néki. Mert a győztes egyház is meghalásunk után a mennyei hazában, a harcoló egyház itt a földi életben az Úrnak szolgál, meg az Úriénak. Az új égen és az új földön dicsőségesen kiteljesedett állapotban. Boldog az Úrban elhunyt is, mert szolgálhat az Úrnak, és boldogok azok is, akik lehet, hogy gyászolnak, de az Úrnak szolgálnak, mert még itt a földön élhetünk. Mert az Úr Jézus szeretete, szabadítása, szolgálata a mi szeretetünk, a szabadításban való részesülésünk, például imádság során is, és szolgálatunk összekapcsolódik. Vajon kész vagyok azonnal szeretni? Kész vagyok azonnal imádkozni, ha kell? És kész vagyok azonnal szolgálni? Mert a szabadságra, amire Jézus megszabadított bennünket – Galata levél 5. részében azt olvassuk –, abban meg lehet és meg is kell állni. És ez a szabadság: szeretettel szolgálni egymásnak. A szabadítás a szabadságra, hogy szeretettel szolgáljunk egymásnak.

Ennek az igének a bátorítása, hogy a családban és a lelki családban is amikor ott van az Úr Jézus, akkor az ő isteni szeretete van a háttérben mindig a mi életünkben is. Az ő szabadítása, az nem kérdés, hiszen egyszer s mindenkorra megszabadított, és a földi életünk minden baja, betegsége, gyásza közepette is amikor és ahogy kell, ő tudja, hogy hogy szabadítson. De van, amikor ebben bennünket is részesít, hogy mi is legyünk részesei az ő munkájának, hogy aztán tapasztalhassuk annak az örömét, hogy mit jelent ennek az Úrnak szolgálni. De nemcsak ennek az Úrnak, hanem az övéinek is.

Segítsen az Úr bennünket így bízni benne, vagy végre valahára így elismerni és elfogadni őt Úrnak, ha még nem lennénk az övé.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy te a Gecsemáné kertben sem döntöttél másképpen. Dicsőítünk, hogy ami a békeesség tanácsában öröktől fogva elvégeztetett, azt a Szentháromság isteni személy titkaként, titkában, mennyei Atyánk, te végbe vitted. És köszönjük, hogy az Úr Jézus mindent elvégzett. És köszönjük, hogy Szentlelked és igéd által mi is ugyanolyan valóságos szeretetkapcsolatban lehetünk övele, teveled, mint ahogy annak idején Jézus földi életében történt övéi közt.

Magasztalunk téged a gyógyító csodáidért. És imádunk téged, amikor lehet, hogy nem gyógyulást adtál, hanem elég kegyelmet. Magasztalunk azért, Urunk, amikor hűséggel tudtunk imádkozni, mert adtál erőt, türelmet, és kö-

szönjük, Urunk, a bocsánatot, a szabadítást, amikor nem ilyenek voltunk, de adtál őszinte bűnbánatot, felszabadulást.

Köszönjük, Urunk, hogy a házasságunkban, a családi életünkben is, és a lelki család életében megvalósulhat a szeretet, a szabadítás és a szolgálat. Azért mert az Úr Jézus szeretete, szabadítása és szolgálatja ez. Kérünk arra, hogy egymást is hadd tudjuk így bátorítani. Add, Urunk, hogy az asztal körüli meg az igehirdetői szolgálatban is legyünk készek mindenben neked engedni és azonnal.

Imádkozunk, Urunk, azokért az igékért, amelyeket majd a temetésen is adni akarsz. És most is könyörgünk a gyülekezet közösségében azokért, akik úgy lesznek ott a temetésen is, hogy még nem a tied. Talán éppen ott hallják meg, miért fontos hozzád térni, hogy ne elveszenek mindörökre, hanem élhessenek veled, velünk együtt boldogan.

Imádkozunk azért, Urunk, hogy segítsd meg azokat a családból meg a gyülekezetből, akiken nagyon nagy a gyász fájdalma most. Kérünk, hogy önékik is minősítetten adjad vigasztalásodat. Kérünk téged, Urunk, vigasztald azokat is, akik lehet, hogy nem a gyülekezet tagjai, de szerették, tisztelték elhunyt lelkipásztorunkat.

Kérünk téged, Urunk, segítsd a betegeinket. Segítsd azokat a családokat, ahol súlyos betegek vannak, ahol már talán évek óta imádkoznak. Köszönjük, Urunk, hogy te bármikor adhatsz gyógyulást is, de köszönjük, Urunk, a te kegyelmedet, ami elég.

Imádkozunk, Urunk, népünkért, népünk vezetőiért is. Ó, Urunk, bárcsak a mi népünk vezetői is az Úr Jézus szeretetét, szabadítását és szolgálatát ismernék el, fogadnák el. Segítsd őket hogy legyenek ilyenek, ők is térjenek meg. Akik pedig hitben járnak, merjék vállalni hitüket a magas pozícióban is, kérünk.

És Urunk, most is imádkozunk, hogy a kárpátaljai magyaroknak, az ottani keresztyén testvéreinknek add a te szabadításodat. Alakítsd úgy, Urunk, a világpolitikai eseményeket, hogy ott békesség lesz.

Hallgasd meg most a csendben elmondott imádságunkat is Jézus érdeméért.

Ámen.

651

Ki az Úrban bízott

(811)

[?]

[?]

G C D G G/h D
 Ki az Úr - ban bí - zott, nem csa - ló - dott még.
 G C D G G/h D
 El - ső len - nek én, ha szé - gyent val - lá - nek.
 D G D7 G D
 Nem, te nem hagysz cser - ben, ö - rök Kö - szir - tem!
 G C G/d D G
 Meg - ren - dül - het ég, föld, a te i - géd nem!

2. Megígérted nekünk: mind kap, aki kér,
 Talál, aki keres, s mindig célhoz ér,
 És ki hittel zörget, ha nem lankad el,
 Nálad, kétség nélkül, tárt ajtóra lel.

3. Azért merem bátran, hittel vetni rád
 Minden gondom, terhem, magam, s más baját:
 Mindazt, ami szívem titkon gyötri még,
 Hisz te minden könnyem számontartod rég.

4. Te vagy a hű támasz, leghívebb barát,
 Fénylő Nap, ki szórja tiszta sugarát.
 Éjen, halál völgyén vezet e sugár
 Oda, hol a Bárány vacsorája vár.